Коли буря у стрісі реве й гуде,
той, у кого є тепла хата,
озоветься зітханням — добра душа:
"Таж надворі бідні пташата!"

Ох, покиньте ви непотрібні жалі!
Тим, хто власних гнізд не звив ще,
щастя випало знати, як буря вночі
бойовою музикою свище,

Як колишеться хвилею темний ліс,
верховіття схиляє голе
і врізаються блискавки в чо?ла скель,
аж здригаються луки й поле.

Чи зламає нас буря, а чи зметe,
чи розіб'є об камінь груди —
хай нам вітер провиє погребний псалом
і оплаче земля — не люди.